

**ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ VÝBORU PRO PRÁVA DÍTĚTE
ZE DNE 13. PROSINCE 2016**

Doba konání: 9:30 – 14:00

Přítomni: K. Šimáčková Laurenčíková (předsedkyně), P. Ali Doláková, M. Ďord', Š. Dušková, A. Hofschneiderová (nově místo K. Šlesingerové), P. Kačírková, M. Kříhová (zástupkyně za L. Kantůrkovou), A. Křístek, H. Pazlarová, B. Rittichová (zástupkyně J. Sosny), L. Rybová (zástupkyně za D. Vrabcovou), Š. Tyburcová, A. Zouplnová (zástupkyně H. Štěrbové)

Omluveni: P. Binková, M. Ježek, L. Kantůrková, J. Sosna, D. Strupek, M. Šimůnková, H. Štěrbová, D. Vrabcová

Hosté: I. Gunzlová (Ministerstvo spravedlnosti), H. Pavel (Generální ředitelství vězeňské služby), J. Picha (zástupce Nejvyššího státního zastupitelství), M. Řeháček (Generální ředitelství vězeňské služby), T. Zatloukal (ústřední školní inspektor)

Sekretariát: P. Kalenská (tajemnice), J. Machačka

1. Kontrola ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy

Hosté: J. Picha, zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, a T. Zatloukal, ústřední školní inspektor České školní inspekce (ČŠI)

M. Ďord' prezentoval své dojmy z ústavního zařízení Chrastava, kterou navštívil v červenci 2016.

T. Zatloukal upozornil, že je potřeba oddělit kontrolní a hodnotící činnost těchto zařízení. Státní zastupitelství provádí pouze kontrolní činnost. Jediný, kdo provádí činnost hodnotící je ČŠI. Kontrola dokumentace nehodnotí, co se ve skutečnosti v daném zařízení odehrává. Hodnocení ústavních zařízení je specifická oblast, na kterou jsou potřeba speciálně školení inspektoři. Byly zřízeny nadregionální inspekční týmy, které provede inspekční činnost ve všech zařízeních do února 2017. Vedoucí týmu bude člověk, který dané zařízení ještě nenavštívil, avšak je vhodné, aby na opakované prohlídky chodili inspektoři, kteří mohou posoudit zlepšení v daném zařízení. Bylo by vhodné místo každoročních inspekcí zavést dlouhodobou práci s jednotlivými zařízeními. Měl by se rozběhnout systém metodické podpory a práce s daným zařízením. Zařízení potřebují vedení.

M. Ďord' namítl, že v rámci České republiky se velmi snadno stane, že inspektoři se s řediteli ústavů znají a pak je ohrožena objektivita inspekce daného zařízení. T. Zatloukal reagoval, že tomu tak skutečně může být a ČŠI se tomu snaží zabránit tak, že posílají inspektory do více zařízení a do zařízení, kde problémy nebyly shledány. M. Ďord' upozornil, že zvláště problematické jsou situace, kdy supervize na inspekcích provádí ředitelé jiných ústavních zařízení.

M. Ďord' odchází.

K. Laurenčíková se zeptala, zda už něco z probíhajícího šetření vyplývá. V reakci T. Zatloukal uvedl, že zpráva bude nejdříve poskytnuta paní ministryni MŠMT, ale zprávy ČŠI jsou obecně veřejné, a tak tomu bude i v tomto případě. Komplexní zpráva bude k dispozici v březnu. Jako první poznatek lze uvést, že je nevhodná nabídka vzdělání pro děti umístěné v těchto zařízeních.

P. Ali Doláková položila dotaz, jak ČŠI systematicky vzdělává inspektory v oblasti práv dítěte (Úmluva o právech dítěte, obecná doporučení Výboru OSN pro práva dítěte). T. Zatloukal uvedl, že s těmito dokumenty pracují a pracují i s veřejným ochráncem práv (VOP). Inspektoři se specializací na tato zařízení se průběžně vzdělávají.

A. Hofschneiderová upozornila, abychom tyto kontrolní mechanismy nebyly přeceňovány. O Chrástavě se vědělo ze zprávy VOP už v roce 2007. Obdobné problémy jsou i v oblasti sociálních služeb. Obecně ústavnictví vede k násilí, a čím uzavřenější, tím větší násilí páchá. Jsem skeptik z hlediska možností těch kontrolních mechanismů. Jaké páky má ČŠI na tato zařízení? Celý problém tedy není o nastavení kontrol, ale institucionalizace samotná. Zařízení musí být víc otevřená, více komunitní. Jinak se toho špatného zacházení nezbavíme. B. Rittichová dodala, že problém je i v nedovození trestních důsledků v případech, kdy porušení bylo shledáno. Ve všech velkých kauzách z posledních let byly dané případy předány Policii ČR, avšak nedochází k tomu, že by byl někdo v rámci trestního řízení potrestán. Ani oběti nedosáhly na odškodnění v rámci ochrany osobnosti. T. Zatloukal souhlasil s A. Hofschneiderovou, že je potřeba soustředit se na metodickou práci a kontroly nejsou nástrojem zlepšení. Mezi zařízeními jsou velké rozdíly a do této oblasti zasahuje mnoho aktérů (MŠMT, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo zdravotnictví). Diagnostická zařízení třeba rok nekomunikuje se svými spádovými zařízeními.

K. Laurenčíková připomněla, že Výbor dlouhodobě prosazuje deinstitucionalizaci péče o děti. Je to jediný efektivní způsob, jak skutečně zajistit naplnění práv těchto osob. T. Zatloukal reagoval, že k totožnému řešení směřuje i ČŠI, která až stanovením standardů kvality může sledovat, jak zařízení fungují.

K. Laurenčíková požádala T. Zatloukala, zda by mohl být Výbor seznámen i se zprávou ze šetření ČŠI o kvalitě vzdělávání dětí s těžkými handicap, které vyrůstají v ústavních zařízeních. T. Zatloukal souhlasil. Jedná se o specifický úkol na rok 2017. Je možné tu zprávu na Výboru i prezentovat a vést o ní následně diskuzi. Ozveme se Vám, až bude zpráva hotová.

K. Laurenčíková pokračovala. Výbor probíral kvalitu chování učitelů k žákům. Z výzkumů vyplývá, že až třetina českých dětí se domnívá, že zažila ze strany vyučujících šikanu. Došlo i k odsouzení jedné paní učitelky za trestný čin týrání svěřené osoby. Je možné, že by se ČŠI do budoucna více zabývala vztahem učitel a žák a kvalitou zacházení se žáky? T. Zatloukal vysvětlil, že přesně k tomuto úkolu je ČŠI zřízena a má tyto problémy řešit. Sledujeme systémy záchytu prevence rizikového chování nejen dětí, ale i vůči dětem. Na to máme nastavené mechanismy komunikace se žáky. L. Rybová poznamenala, že rodiče často netuší, jak mají řešit problém svého dítěte s vyučujícím. Chybí někdo nestranný, s kým by mohli rodiče a děti v rámci té školy a toho systému sdílet některé své věci, aby nebyl narušen vztah dítěte a vyučujícího ještě více. T. Zatloukal uvedl, že partnerem rodiče je ten učitel, se kterým probíhá problém, zejména třídní učitel. On má k dispozici různé nástroje školy, např. výchovného poradce, předsedu předmětové komise, ředitele. Převést dítě do jiné školy je prohra všech stran. K. Laurenčíková uzavřela toto téma s tím, že by se jím Výbor měl zabývat v budoucnosti.

Š. Dušková položila dotaz, jak je nastavené školení, jak pracovat s pomůckami pro děti se speciálními potřebami a jestli inspektoři jsou proškoleni v komunikaci s dětmi s jinými formami komunikace. Mluvím o dětech v ústavech. T. Zatloukal odpověděl, že inspektoři jsou na toto připraveni.

J. Picha, zástupce ředitele Odboru veřejné žaloby v netrestních věcech, pokračoval v tématu sledování činnosti zařízení ústavní péče. Upozornil, že státní zastupitelství vykonává pouze dozor, který spočívá v posuzování dodržení zákona ze strany ředitele zařízení. Dříve dozor byl nastaven jiným způsobem, prováděli ho státní zástupci okresního státního zastupitelství, kteří nepodléhali svým nadřízeným, ale byli pověřeni Nejvyšším státním zastupitelstvím. Poté proběhla změna a státní zástupci vykonávající tento dozor podléhají svým nadřízeným, takže osoby, které tuto agendu budou dělat, vybírají jednotlivá státní zastupitelství sama. Tím Nejvyšší státní zastupitelství přišlo o přehled v této oblasti. Problémem je, že se jedná o vedlejší činnost státního zastupitelství a za tu je také považována. Po přeměně státního zastupitelství odešlo mnoho lidí, kteří tuto agendu znali. Nyní nejsou odborníci a nikdo je nemůže ani vychovávat. Chybí jednotnost při dozorech. Státní zastupitelství zkoumá výchovná opatření, důvodnost držení v zařízení, vnitřní řády, tresty a pochvaly, nikoli lidská práva jako taková. Nově vznikla povinnost zasílat zprávy z těchto návštěv i nám na Nejvyšší státní zastupitelství. Loni bylo provedeno 591 prověrek v zařízeních za rok.

Odchází T. Zatloukal

J. Picha pokračuje, že ze zaslaných zpráv nebylo možné nic zjistit. U Chrastavy došlo k tomu, že zprávy nám vůbec nezaslali. Státní zástupkyně, která to měla řešit, nepovažovala situaci za problematickou. Proběhla tedy porada na Nejvyšším státním zastupitelství (NSZ), kde vše bylo projednáno i se zástupci veřejného ochránce práv (VOP). Nezávisle na tom vypracováváme hodnocení kvality dozoru státních zástupců nad výkonem ústavní a ochranné výchovy. Mělo by být hotovo počátkem příštího roku. MSp by si to mohlo vyžádat. Problém je, že NSZ nemůže v podstatě nic dělat. Já osobně nemůžu zařízení ani navštívit. Můžeme vydávat pouze metodiky. Kdyby státní zástupci postupovali podle stávajícího pokynu obecné povahy, bylo by to dobré. Naši lidé se v tom teprve orientují. Dříve nikoho ani nenapadlo, že umístěné kamery jsou špatné. Hodně spolupracujeme s VOP. Problém je také v tom, že dozor probíhá na úrovni okresů, kterých je 83. Detence ve věznicích probíhají na úrovni krajů a s menším počtem se dá mnohem lépe pracovat. Než přišla Chrastava, okresní státní zastupitelství tuto problematiku nebralo dostatečně vážně a neuvědomili si svou zodpovědnost. Chybou je, že dodnes není v zákoně č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy povinnost ředitele zařízení neprodleně oznamovat mimořádné události v zařízení. V zařízeních jsme dosáhli toho, že je uveden kontakt na státního zástupce. Děti už nemají kontrolované mobilní telefony. Na žádnou netrestní agendu jsme nedostali jediného člověka.

B. Rittichová položila dotaz, jak často budou probíhat návštěvy v psychiatrických léčebnách a v zařízeních vyžadující okamžitou pomoc. Dle J. Pichy četnost návštěv bude stanovena podle potřeby a závažnosti ohrožení. Dále se B. Rittichová zeptala, zda státní zástupci vykonávající dozor mají k tomu normální agendu či nikoli. J. Picha odpověděl, že není jediný netrestní státní zástupce. Vždy má státní zástupce trestní agendu a někteří k tomu mají ještě netrestní.

K. Laurečnicková položila dotaz, zda by bylo vhodné naformulovat nějaká doporučení Výboru ve vztahu ke státnímu zastupitelství. J. Picha uvedl, že by se takovému doporučení nebránil, dosud ostatní pokusy byly neúspěšné.

A. Křístek navrhl vytvořit samostatný obecný pokyn pro dozor nad zařízeními, kde se vykonávají civilní opatření, tzn. ústavní výchova a sociální služby. J. Picha reagoval, že se vždy jedná o detenci, která má stejné prvky. Je však možné s rozšiřováním dozorů upravit metodiky. Nedochází však k prorůstání netrestní a trestní detence. Dělají to personálně jiní lidé. Bylo by dobré na úrovni krajů vytvořit oddělení, které by bylo vybaveno lidmi, telefony, automobily a zajišťovalo by celý region.

B. Rittichová podotkla, že se na začátku roku uskuteční schůzka MSp a MPSV ohledně statistik sociálních detencí. Bylo by vhodné do budoucna uskutečnit takové setkání i s NSZ ohledně nejpálčivějších problémů detencí.

K. Laurenčíková uvedla, že Výbor se pokusí formulovat doporučení ke zlepšení situace v dozorové činnosti státního zastupitelství v netrestních věcech a následně je bude konzultovat s J. Pichou.

Úkoly:

- zpráva ze šetření ČŠI o kvalitě vzdělávání dětí s těžkými handicapem, které vyrůstají v ústavních zařízeních – požádat o ni T. Zatloukala, který by ji mohl na Výboru představit
- zabývat se tématem vztahů mezi učiteli a žáky – na dalších zasedáních Výboru
- zpráva o hodnocení kvality dozoru státních zástupců nad výkonem ústavní a ochranné výchovy – zástupci MSp o ni požádají J. Pichu
- vrátit se k tématu dozoru státního zastupitelství nad ústavní výchovou a vytvořit doporučení možných změn – tajemnice zařadí na program nějakého dalšího zasedání Výboru

2. Problematika dětí vězněných rodičů

Hosté a hostky: I. Gunzlová z Ministerstva spravedlnosti, zástupci Generálního ředitelství Vězeňské služby (GRVS): náměstek generálního ředitele pro vzdělávání a odborné zacházení S. Michailidis, ředitel odboru výkonu vazby a trestu P. Horák, a M. Řeháček z Oddělení odborného zacházení.

L. Rybová z Českého helsinského výboru představila problematiku a projekt Děti vězněných rodičů.

Zástupci GRVS upozornili na Koncepti vězeňství do roku 2025 a prohlásili, že by byli rádi, kdyby byl projekt Děti vězněných rodičů úspěšný.

Dorazila H. Pazlarová.

Zástupci GRVS vysvětlili, proč je tolik omezen kontakt vězněného dítěte s rodičem. Nyní jsou možné 3 hodiny měsíčně telefonického kontaktu. To je dáno možnostmi věznic. Od roku 1990 se stavebně technické zařízení věznic moc nezměnilo. Snažíme se to změnit spolu s MSp, ale bez odborné diskuze a tlaků na změnu to nepůjde. Budeme určitě vstřícní k právům dítěte. Pokud dostaneme nabídku na pomocnou ruku odborníka pro povídání s rodiči o rodičovských povinnostech a jejich roli, budeme velmi rádi. Současná situace je taková, že 22 tisíc vězněných osob. Počet vězněných osob přesahuje předamnestijní stav v roce 2013. Samotný problém je zařídit umístění odsouzených v blízkosti svého bydliště. Nyní chybí 600 odborných zaměstnanců, které by věznice dle současné úpravy měly mít. Snažíme se s těmi odsouzenými pracovat tak, aby oni sami přijali odpovědnosti za svůj život. Vězni mají sociální kapesné 100 Kč měsíčně a je jen na nich, jak s ním naloží. Většinou preferují cigarety a kávu, než zaslat dopis svému dítěti. Je třeba oddělit dětské návštěvníky, s tím naprosto souhlasíme, ale ty možnosti jsou jiné.

I. Gunzlová (2:42) pokračuje s tématem stavebního řešení a situace věznic. Zařízení nejsou hezká. Nebyli finanční prostředky. Nyní se to možná změní. Byla založena skupina pro standardizaci vězeňských staveb. Nyní by stavby měly vypadat podle „západního modelu“. Měly by lépe vyhovovat vězňům, ale i zaměstnancům. Nyní budou věznice posíleny o 220 tabulkových civilních míst.

A. Křístek upozorňuje, že orgány sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) nemají právo omezovat styk vězněného rodiče s dítětem. Rodiče mají povinnost stýkat se se svými dětmi, děti mají právo na styk se svými rodiči. Pouze soud to může omezit. Pěstouni i ústavy mají povinnost tento styk zajišťovat. Pěstouni mají smlouvy, kde mají stanovenou povinnost rozvíjet a prohlubovat vztah k rodiči. Mají pro tyto účely určený paušální příspěvek. Ústavy něco takového ustanoveno nemají, avšak má se za to, že poskytují vysoce odbornou péči. Bohužel není stanovena ani přestupková odpovědnost. Soud může upravit styk dítěte s rodičem, i když je dítě umístěno v ústavu.

K. Laurenčíková položila dotaz A. Zouplnové z MŠMT, zda je přesvědčena, že ústavy znají svou povinnost tuto asistenci při styku dítěte s rodičem zajistit. A. Zouplnová odpověděla, že ředitelé se maximálně snaží, aby ty návštěvy probíhaly. L. Rybová uvedla, že Český helsinský výbor (ČHV) nechce žalovat ústavy, protože by pak s nimi přestali spolupracovat. Někdy jim i ČHV zaplatí dopravu, protože by jinak ke styku dítěte s rodičem nedošlo vůbec. K. Laurenčíková navrhla vytvořit metodickou příručku MŠMT pro síť školských zařízení ústavní výchovy, ve které by byla jasně popsána povinnost ústavů zajišťovat styk dítěte s vězněným rodičem na jejich náklady. V příručce by mělo být napsáno, jakou roli v systému podpory zachování kontaktu dítěte s rodičem ve výkonu trestu ústavy mají, co jsou jejich povinnosti. A. Zouplnová slíbila, že bude ředitele co nejdříve informovat a paní Štěrbová bude informovat Výbor o předání této informace. Dále K. Laurenčíková požádala A. Hofschneiderovou, aby tuto informaci komunikovala na OSPODy a do příště Výbor informovala, jak tuto informaci předala.

A. Křístek upozornil, že problém spočívá v tom, že OSPOD ze zákona nemá právo navrhnout soudu úpravu styku. Aktivní musí být ten rodič.

K. Laurenčíková položila dotaz, zda by nebylo možné použít evropské strukturální fondy. I. Gunzlová odpověděla, že nikoli. Dle I. Gunzlové by bylo dobré video hovory mezi rodiči a dětmi. Zástupci GRVS uvedli, že elektronická forma video komunikace bude k dispozici na některých místech už příští rok. Nyní probíhá e-learningová forma vzdělávání. Jsou připraveny finanční prostředky to rozšířit do dalších věznic.

B. Rittichová položila dotaz, zda tato komunikace bude podléhat nějakému systému odměn. Zástupci GRVS uvedli, že toto bude použito jako motivační činitel. K. Laurenčíková navrhla, zda by bylo možné kontakt s dítětem vyjmout z tohoto systému odměn, protože se jedná také o právo dítěte, které by nemělo být trestáno špatným chováním svého rodiče. Zástupci GRVS odpověděli, že komunikace nebude primárně závislá na chování vězňů. Zástupce GRVS doplnil, že by bylo vhodné podporovat osobní kontakt dítěte s rodičem a pokud by ČHV byl ochoten spolupracovat a pomáhat motivovat rodiče, bylo by možné například rozšířit dobu návštěvy nebo opustit věznici až na 24 hodin v rámci návštěvy.

L. Rybová upozornila, že v případě opuštění věznice se objevuje problém financování odvozu daného rodiče, který většinou nemá dostatečné finance. Toto je opět potřeba vyřešit na systémové úrovni.

A. Křístek k tomu uvedl, že se jedná o systémovou otázku. Sociální zabezpečení vězňů může být upraveno ve vězeňských předpisech nebo v obecných předpisech sociálního zabezpečení. Obecně totiž vězni nejsou v hmotné nouzi.

Zástupce GRVS uvedl, že při opuštění věznice z důvodu návštěvy nesmí vězeň opustit katastrální území obce, ve které je umístěna jeho věznice. Pokud by jel mimo toto území, jedná se o přerušení výkonu trestu a pro něj jsou finanční prostředky zajištěny.

Úkoly:

- zástupkyně MŠMT bude Výbor informovat o předání informace ředitelům ústavů ohledně jejich povinnosti zajišťovat styk dítěte s vězněným rodičem na jejich náklady, uvedení role, kterou ústavy mají v systému podpory zachování kontaktu dítěte s rodičem ve výkonu trestu a jejich povinnosti s tímto související
- zástupkyně MPSV předá OSPODům informaci týkající se jejich role v případě zajišťování styku dítěte s vězněným rodičem a na příštím zasedání bude Výbor informovat, jak tuto informaci předala
- vrátit se k tomuto tématu na dalších zasedání Výboru

Přestávka 5 minut.

3. Usnesení týkající se překladů obecných komentářů výborů OSN

Výbor se dohodl, že přesune původní bod 4 Usnesení týkající se překladů obecných komentářů na třetí místo, aby se k němu mohl vyjádřit J. Machačka ze Sekretariátu Rady vlády ČR pro lidská práva.

J. Machačka představil pohled Sekretariátu Rady vlády ČR pro lidská práva. Upozornil, že by bylo pro ministra pro lidská práva problematické zajistit systematické překládání všech komentářů výborů OSN. Navrhl, aby komentáře překládaly příslušné rezorty, pod které spadá daná problematika, či pod rezorty, které mají zajišťovat implementaci konkrétní úmluvy (v případě Úmluvy o právech dítěte se jedná o MPSV).

P. Ali Doláková ani někteří další členové s těmito návrhy nesouhlasili. Preferují vytvoření jednoho místa, které by mělo na starosti překlady všech komentářů, čímž by se zajistilo systematické překládání s vysokou odborností.

K. Laurenčíková požádala A. Křístka ve spolupráci s P. Ali Dolákovou k přeformulování současného návrhu usnesení překladů, které by jasněji odůvodnilo potřebu systematických překladů obecných komentářů výborů OSN a návrh, který by vhodněji navrhl řešení tohoto problému.

Úkol:

- preformulování současného návrhu usnesení překlادů – P. Ali Doláková ve spolupráci s A. Křístkem

4. Zpráva o výstupech pracovní skupiny pro opatrovnické soudnictví

P. Kalenská v krátkosti představila závěry pracovní skupiny pro opatrovnické soudnictví, které se sešlo v předešlý den (12. 12. 2016). Těmito závěry byly především formulované dotazy na ministerstvo spravedlnosti. Tyto dotazy byly MSp předány. Další postup pracovní skupiny bude následovat po obdržení odpovědi od MSp. Dále pracovní skupina požádala MSp o možnost seznámit se s aktuální verzí Analýzy aktuálních otázek výživného.

B. Rittichová sdělila, že MSp tuto Analýzu poskytne těm členům Výboru, kteří o ní projeví zájem prostřednictvím P. Kalenské. Jedná se však o dosud pracovní dokument a není možné ho tedy dále šířit. B. Rittichová shrnula, že Analýza obsahuje vzdělávání soudců, otázku specializace soudců na opatrovnické soudnictví a monitoring v předsednických funkcích.

Dotazy předané MSp:

Výbor by rád dostal odpovědi na tyto informace:

1. Na kterých okresních a krajských soudech jsou specializovaní soudci na věci péče o nezletilé?
2. Kolik specializovaných soudců na opatrovnickou agendu je nyní na pozici předsedy a místopředsedy soudu?
3. Kolik lidí se na soudech opatrovnickou agendou nyní zabývá (včetně asistentů)?
4. Kolik soudců je přiděleno k opatrovnické agendě a kolik jich ve skutečnosti soudí? (tedy bez osob na mateřské dovolené, rodičovské dovolené, dlouhodobě nemocní,...)
5. Kolik lidí z těch uvedených v bodě 3 se vzdělává v opatrovnických věcech, tedy účastnilo se vzdělávacího kurzu na Justiční akademii v posledních 3 letech, 5 letech a 10 letech?
6. Existuje optimální standard vzdělávání pro opatrovnické soudnictví?
7. Jaký rozsah má tento optimální standard vzdělávání pro soudce opatrovnické agendy?
8. Kolik soudců má tento optimální standard vzdělávání pro opatrovnické soudnictví splněn?
9. Disponuje ministerstvo spravedlnosti těmito statistikami?
10. Disponuje ministerstvo informací, jak je asistovaný styk zajišťován na jednotlivých soudech ve věcech opatrovnických?
11. Do jaké míry ministerstvo evaluje nápad práce do opatrovnické agendy?

5. Problematika dětí s těžkým zdravotním postižením

K. Laurenčíková v krátkosti zmínila problematiku dětí s těžkým zdravotním postižením. Tím je na příklad svalová dystrofie. Kvůli nevhodným podmínkám tyto děti umírají dříve, než děti se stejným onemocněním v jiných zemích. Z tohoto důvodu bych k nám na nějaké z příštích zasedání Výboru pozvala rodiče dětí se svalovou dystrofií. Se souhlasem Výboru byl tento bod ukončen.

6. Úhrada policejních nákladů na převoz dítěte zpět do zařízení

P. Kalenská zprostředkovala informaci od pana M. Ježka, že téma účtování nákladů za policejní převozy dětí po útěku ze zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy není v Kanceláři veřejného ochránce práv (VOP) úplně uzavřeno. Úhrada policejních nákladů není problém v některých zařízeních, s jejichž řediteli VOP na podzim 2016 hovořil. Pro VOP to možným problémem – z hlediska celorepublikového - nadále zůstává, jen není zřejmé, kolika dětí se to reálně týká a o jaké částky případně jde. VOP vyzval všechna krajská policejní ředitelství o konkrétní data. Až je VOP bude mít posbírána a bude vědět, jestli to reálný problém je, bude případně řešit, co s tím.

7. Zpráva o prvním jednání Výboru Rady Evropy pro práva dítěte

Výbor rozhodl, že tento bod se z časových důvodů přesune na další zasedání Výboru.

8. Priority na příští rok

K. Laurenčíková vyzvala přítomné členy, aby navrhli možná témata, kterými by se Výbor měl v roce 2017 zabývat. Navržená témata byla dopsána do seznamu připraveného P. Kalenskou.

9. Různé

Nakonec se Výbor dohodl na termínu příštího zasedání Výboru, a to na pondělí 13. února 2017 od 9:30 do 14:00. Místo konání bude ještě upřesněno.

Zapsala: P. Kalenská